sicut quidā putāt sed incipiunt esse cū aīa
que statim vt creata habet in se imaginē
trinitatis. Licet imago dei nō ita ꝑfecte re
ꝑsentetur in puero sicut in habente vsum
rōnis qꝛ veritas imaginis magis ꝓprie cō
sistit in his viribus inq̄tum sunt ꝑfecte ꝑ
habitus et actꝰ q̄ꝫ in viribus sꝫm se sumptis
Sicut etiā in corꝑalibꝰ magis ꝓprie imago
dicit᷑ depictura ꝯuenientibꝰ coloribus idu
ta q̄ꝫ de lineamētis ꝓtractis solū. Et si dica
tur sicut quidaꝫ dicūt ꝙ hec assignatio ima
ginis sit grossa eo ꝙ nō accipit᷑ scd̄m intrin
secam aīme cuꝫ potentie sint quasi accn̄tia
aīme. Dicendum ꝙ licet aliqui doctores di
cant potentias addere sup eēntiam aīme
accn̄tia ablata. Quidā magni dicūt ꝙ sicut
idem realiter aīma cū suis potentijs sꝫ po-
tentie solū addūt quendā respectū ad actū
et hanc viam tenendo cessat obiectō eoꝝ
nec hoc tenere est ꝑiculosū qꝛ imago vide᷑
ꝯsonum. aug. qui dicit. x. de tri. ca. iij. ꝙ hec
tria scꝫ memoria itelligētia et volūtas sūt
vna mens vna vita vna natura vna substā
tia cū et relatiue dicant᷑ adinuicē. ¶ Circa
terciū ad q̄d sit vtilis ꝯsideratō nobilitatis
aīme Sciendum ꝙ cōsideratio nobilitatis
aīe tria bona facit. primuꝫ est dedignans
pctōꝝ detestatio. vn̄ bern. Si nobilitatē
tuā cognoscis o aīma mea pctm̄ abhoiaris
Et ideo ad vitandū pctm̄ semp p̄oculis cor
dis hr̄e debꝫ suā generositatē. vn̄ orig. Ni-
hil est infelicius q̄ꝫ nobilitatē et dignitatis
indicij obliuisci. Ex hoc em̄ originat᷑ lapsus
miserabilis in om̄em aīam degenerās et a
rectitudine prima incarnans tanto misera
bilius q̄nto vehementiꝰ. Et ideo ad iugem
sue nobilitatis ꝯsideratōꝫ sponsus aīaꝫ hor
tatur. cant. i. Si ignoras te o pulcra. i. no-
bilitatem scꝫ ad coimaginē meā creata es
egredere ab hac ignorātia et abi post ve-
stigia gregū. i. ꝯsidera om̄es creaturas irrō
nales que tantū gerunt similitudinē vesti-
gij et cū ꝑ ꝯsideratōem īueneris te sup om
nes esse in similitudīe imaginis nobilitate
tunc pasce hedos tuos. i. lasciuos et eduli s
uos motus cohibe et ꝯpesce. Quia licet sꝫm
mentē in qua ē imago sis sursū erecta sꝫm
sensualitatē tn̄ ꝓnitatē habes ad malū Et
ideo ad ꝯseruandū puritatē imaginis cohi
be et pasce eos iuxta tabernacula pastoꝝ
ꝑ diligentē custodiā Et certe intm̄ ꝯsidera
tio nobilitatis ducit in abhominatōꝫ pecca
ti ꝙ etiā nō habēdo respectū ad p̄mia vel
ad penas adhuc ꝯsideratio nobilitatis idu
ceret ad nō peccandū qꝛ aīa om̄ia caduca
reputat vilia et indigna ne ip̄is velit inq̇-
nari. Et hec est quedā sancta et laudabilis

sapiēa quā habuit. Seneca. Si scirē inq̇t
deos ignoscituros. Ex hac ꝯsideratōe aug.
quendā hoīem lubricū a pctō retraxit dices
in quodā sermone. Quid ē ꝙ velis hr̄e ma-
lum dices mihi nihil oīno. Non vxorē non
filiū nō filiā nō tunicā postremo nō caligā
Et tu vis hr̄e malā vitam. rogo te p̄pone
aīam tuā caligē tue. ¶ Scd̄m est ardua vir
tutū ꝓsecutio. Ex ꝯsideratōne em̄ sue nobi
litatis aīma surgit in actōnes grāꝝ et in
amorē creatoris accendit᷑ et in toto nisu se
semp plus et plus nobilitare cona᷑ ꝑ exer
citiū virtuosū hoīs generosi qui semp tēdit
ad ardua virtutū. vnde hugo de arra aīe
O aīma magno debito obligata es multū
accepisti et nihil a te habuisti et ꝓ his oī-
bus nō habes nisi tantū vt diligas. Nam
q̄d ꝑ dilectionē datū ē nec meliꝰ nec decē
tiꝰ q̄ꝫ ꝑ dilectōꝫ rependi p̄t nec ideo plus
dilexit te qꝛ plus diligendi inuenit te sꝫ qꝛ
gratuito plus dilexit te talemqꝫ fecit te vt
iam nunc merito plus diligat te. Hic spon
sa suā pulcritudinē et nobilitatem ꝯsidera
uerat cū dicebat. cant. i. Nigra sum sed for
mosa Nigra inq̄ꝫ exteriꝰ quātum ad corpo
ris tribulationē et maceratōꝫ. sed formosa
interiꝰ q̄ꝫtum ad virtutū ꝯpositōeꝫ. Et hec
duo se ꝯsequent᷑ Et qꝛ sꝫm gg. sup illo ver
bo iob vltimo. Non sūt iuente speciose mu
lieres sicut filie iob. Electoꝝ inq̇t aīe quā
tomagis exteriꝰ se affligendo despiciūt tā
to verius interiꝰ ꝯponūtur. Et hec duo si-
mul ꝯsiderare vtile ē vilitatē scꝫ et formo-
sitatem quātum ad corpus et nobilitatem
quātum ad aīam. Quoꝝ primum deprimit
ad humilitatē. scd̄m erigit ad caritateꝫ. vn̄
subdit. Nolite me ꝯsiderare ꝙ fusca sim qꝛ
decolorauit me sol. Sol em̄ scd̄m glosam hꝫ
exurere et illumiare et fecundare. sic xp̄us
exteriꝰ exurit ꝑ tribulatōnes sed interius
illuīat ꝑ mentis illustratōꝫ et virtutū ger-
minatōꝫ. ¶ Terciū est feruens desiderium
p̄rie ad ip̄am anhelatio. Considerās ei aīa
ad quid ex sua nobilitate creata ē toto de
siderio illuc venire ꝯcupiscit. Aīma em̄ ex
sui creatione ē capax beatitudīs. vn̄ bern.
in meditatōnibꝰ. O aīma insignita dei ima
gine decorata similitudine capax beatitu-
dinis quid tibi cū carne. Et qꝛ ip̄a ē capax
dei qui est beatitudo nr̄a. ideo scd̄m bern.
Ip̄a ceteris om̄ibꝰ occupari p̄t repleri om
nino nō p̄t captarē em̄ dei quidq̄d deo mi
nus est n̄ implebit. vn̄ aug. Fecisti nos dn̄e
ad te et inquietū est cor nr̄m donec requie
scat in te.

¶ xviij. ¶ Sub sermo secundus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0417
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt